

Az 1956-os forradalom és szabadságharc

Tegyük félre egy pillanatra problémáinkat és emlékezzünk azokra aki hősies tett hajtottak végre 1956-ban. Tettük mindenképp hősies, hiszen szinte pusztá kézzel mertek szembeszállni az akkori hatalommal aki sanyargatta és elnyomta ezt a drága, sokat szenvedett magyar nemzetet.

Legyen tettük előttünk is példa!
MAN

Vérbe fojtott szabadság

Tizenegy év telt el a II. világháború óta, amikor 1956. október 23-án, kirobbant történelmünk talán legdicsőségesebb forradalma és szabadságharca. A magyar forradalom győzött, de szabadságharcunkat a Szovjetunió vérbefojtotta.

1956. október 23-án a nép lelke forrongott, ezért is beszélhetünk tehát forradalomról. Szabadságharcról is említést tehetünk, hiszen egy idegen hatalom (az akkori világ

leghatalmasabb szárazföldi hadserege) lépett közbe, amely leverte a “pesti srácok” küzdelmét. Egyetemisták, paraszt-és munkás fiatalok néztek farkasszemet az orosz tankokkal. Az 1956-os forradalom “előszele” – a nép fokozott elnyomása következtében – napról napra erősödött, majd orkánszerű gyorsasággal végigsöpört.

A háború utáni földosztások megtörténtek, ám később a magyar parasztot a dobtáras fegyverek “árnyékában” a téeszekbe kényszerítették. A munkásságnak Rákosiék azt ígérték, hogy övék a gyár, maguknak építik, vagyis tulajdonosok.. Hamar jött a rideg felismerés, hogy becsapták őket. Továbbra is bér munkások maradtak, egy szűk csoport uralta az adott területet, és tömte meg zsebeit – pénzzel. A háború utáni értelmiségieket megbízhatatlannak bélyegezték, csak addig volt szükség rájuk, amíg a néphatalom ki nem “termelte” saját (kétes tudású) vezetői rétegét. Így lehetett egyik pillanatról a másikra susztersegédből gyárigazgató, köművesből vezérigazgató egy építőipari vállalatnál.

A kisiparosoktól elvették engedélyüket, de így jártak a kiskereskedők is. Az egyházellenesség tetőfokára hágott. A sort folytathatnák, hiszen még az államosításokról, a padlássöprésekről egy szót sem ejtettünk.

Mit szerettek volna '56 hősei? Mindenek előtt a kommunista párt diktatúra helyett, szabad választásokon alapuló demokratikus államformát. A többpártrendszer bevezetését. A társadalmi szinten kiváltságos pártarisztokrácia eltörlését. Az elnyomó szervek (ÁVH) azonnali felszámolását.

A katonai blokkból, a Varsói Szerződésből való azonnali kilépést. A munkabérek reálértékének helyreállítását és a beszolgáltatások eltörlését. Természeti kincseink, az urán, a bauxit szabad áron való értékesítését. Az ország katonai megszállásának megszüntetését. A szovjet kultúrpolitika helyett teljes vallásszabadságot, hagyományainknak megfelelő oktatást. Független sajtót.

Az 1956-os magyar forradalom november 4-én új fordulatot vett. A szovjet csapatok – hadüzenet nélkül – Magyarországra törtek, s kegyetlen mészárlásba kezdtek. A forradalom elbukott, ám ez a kis nép hőiesen harcolt a betolakodók ellen. Rést ütött a legyőzhetetlennek hitt vörös hadsereg testén. Talán még élnek néhányan azok közül, akik hallhatták azt a döbbenetes rádióadást, amely 1956 november 7-én a még működő dunaújvárosi adón hangzott

Írta: Administrator

2014. október 22. szerda, 18:30 - Módosítás: 2014. október 22. szerda, 18:35

el. Reménykedve fordult a szabad világhoz: "Mindenre, ami kedves nektek, kérünk benneteket, segítsetek rajtunk! Nem gondoljátok, hogy az ENSZ-nek még mindig alkalma van arra, hogy a további vérontást megakadályozza? Vagy azt akarjátok, hogy minden becsületbe és lelkiismeretbe vetett hitünk örökre kialudjon, amikor az egész világ szabadságeszméjéért küzdünk? Ez az üzenetünk ma, amikor tudomásunk szerint összeül az ENSZ rendkívüli közgyűlése, hogy a magyar ügyben döntsön."

A művelt Nyugat néma maradt, a magyar forradalmat magára hagyták. Kádár Jánost moszkvai elvtársai hatalomra segítették, uralma 38 évig tartott. Közben persze leszámolt ellenfeivel és ellenségeivel. Nagy Imrét és társait kivégeztette, de körülbelül 500 magyar forradalmárt is megfosztott életétől. Több ezren "élvezték" a szocialista börtönöket, több százezren pedig az emigrációt választották.

Most, 2003 októberében, Füst Milán költőés író szavai jutnak az eszembe:

"A szívem vérzik, egész létemben megrendülve állok, felejthetetlen hőseink holtste előtt, már sírni sem tudok és nem is tudom, mit kellene mondanom ennek a csodálatos magyar ifjúságnak! Egy összetört aggastyán szól hozzátok, aki zokogni szeretne, zokogva szeretné forró szívetekre hajtani elfáradt fejét, és arra kérni benneteket, hogy akármi következik is ránk, ti még forróbb szeretettel zárjátok édes, fiatal szívetekbe hazátokat, ezt a sok, mérhetetlenül sokat szenvedett Magyarországot!"

Isten vezéreljen bennünket!

2014. október hó 22.

Forrás:Nédó Géza/MAN